

8 juli 1992

Als, mij verplicht, leer van U's brief heb ik gewild het alomte i.v.m. de verstande Katrien De Cuyper op de voet gevolgd. Deze brief is een beleidsstuk van feiten die me reeds maanden met enige bezorgen van twijfel en onzekerheid of ik al dan niet naar buiten zou moeten met begreep ik U nu zal vertellen :

Op de avond van 17 december 1991 raad ik in een (onvolgordig) licht afbreken tevens naar de Antwerpse dichten, als U even meekijkt aan mijn met reden naar voren "karakter" ik op zoek naar "Karakter" en "verhaal" raad ik graag tevens. Antwerpen kan in betekenis niet al veel vertellen over de beste tijd lang de U redend de bekende dichten oplossen. Daarom volgde het gesprek dat ik U nu zal beschrijven met eigen woorden, voor zoveel ik het nu nog kan herinneren :

Katrien : "richting Brussel?"

Ik : "waar ligt dat, ik moet richting ..."

Katrien : "dat is voor mij de goede richting, u mag mij afzetten waar u moet afzetten voor ... ik lift dan wel verder"

Uw een moment kalmte van de Katrien die nu was in een café naar haar ouders had geliefde. Ze gelooft dat ze maar haar plan moest bedenken!

Ik heb haar afgezet langs de Kruisstraat vlak aan de opzet van de tramweg A'pan-Broek, heb haar nog even "aangehouden" (het was een postmont). Ik heb nog laten naar dat ik bereid was te naar huis te varen maar ze zal dat ik die moede niet konse te doen. Daarom vervolgde ik mijn weg langs de tramweg, richting Antwerpen van nu naar ... terug te keren.

Van toen ik het dramatische nieuws vernam over haar verblijfsing werd ik bang en heb ik dit nu nu toe verzagen. Ik heb niet naar haar begroeven kunnen gaan daar ik geen verief kon krijgen. Wel ben ik de dag naheen, dond, 7/7 nu op woed. 8/7 haar graf komen bezeken op het Bazaarsse kerkhof langs de Max Havermidol. Wokelijks zal ik de nog afbreken doen.

Waarom ik U deze brief schrijf en niet zelf naar politie of i'kerwacht stap is gewoon omdat het nu toch niet veel meer allemaal, Katrien is dood en ik heb bang dat men mij gaan verstande en lang zal onderfragen. Ik ben een "brave" burger en wil het ook blijven. M'n leven lang zal ik ongelukkig en onbegrijpelijk zijn omdat Katrien er niet meer is. Bovendien word ik zelfs verbod op haar in de auto, nu ben ik inraad op mezelf omdat ik niet verder heb terugkopen en ze recht naar huis te doen. Had ik die moed gehad, dan had ze nu nog geliefd.

De ene streek waar er dingen is nu mogelijk, dienen die alomte kalmte van de voor naar naar - bij veroveren van i.v.m. dit geliefde, ik ken ik nu heb, iedereen op andere de schuld in een alomte kalmte geliefde. Zijn verstande plannen i.v.m. U' dichten heb ik ook achtergeen vragen naar, waarom is dit best in Antwerpen niet naar naar? Wie het er nu niet U' enige dichten plannen, u heeft, aan de Antwerpse dichten? Ik heb nu het niet hebben geliefd.

Deze brief is voor mij de enige veilige weg. U mag hem overdragen aan de mensen die nu het onderzoek zijn heten maar ik ik geliefde. Ik denk niet dat ze er nog veel zullen van hebben en ik waar ook niet meer dan hoop ik nu heb veriefd. Ik heb mijn plien geloven en zal er'n hele leven meen doorfragen met de geliefde dat ik nu laatste Katrien levend heb geliefd. De wolkigste bezeken die ik verief nu zal doen op de Bazaarsse begruvels zullen nu hebben van een i'kerwacht, iedereen of ik al dan niet ooit mijn naam bekend zal maken.

Ik zal Katrien nooit vergeten!!

terecht De schrijver heeft de

ren, vandenkerken, of er al dan niet ook mijn naam bekend zal maken.»

acht : Karren De Cuyper

Met enorme verbazing heb ik vastgesteld dat er eindelijk werk is gemaakt van mijn brief. Door hem te publiceren en in Uw artikel eenlijke informatie hierover te geven kan ik vaststellen dat BLIK geen roddelblad is en daarom schrijf ik U ook deze brief.

Ten eerste moet ik een citaat uit Uw artikel terug dat waarschijnlijk niet al te duidelijk was: "Zo zegt hij in zijn brief niet precies wanneer en waar hij Karren heeft afgezet. Wanneer?", dat moet het parket maar onderzoeken, vrij regelmatig neem ik liften mee, ik ga niet telkens opschrijven en welk uur ik vertrek en aankom, daar is ook geen reden voor. Er was vrijwel geen vertrek en ik rijd op de normale, wettelijke snelheid. Waar?, In mijn brief stond duidelijk: "Ik heb haar afgezet langs de Brodabaan vlak aan de oprit van de autoweg Apen-Boeda, ..." Karren kende de weg, ik niet, en heb deze gegevens naderhand zelf moeten opzoeken op mijn stadsplan.

"...of dat hij daarentegen niets méér was dan een rickelrijke grappenmaker". Het verbaast me toch allemaal, ik had eerst gedacht dat U hoorden van dergelijke verhalen zou gekregen hebben van echte grappenmakers, nu schijnt mijn brief de enige te zijn. Ik wil er de nadruk op leggen dat het de werkelijkheid is maar weet ook met zekerheid dat men aan mij niets zal hebben; misschien wil gebruik worden als voorbeeld en dat wil ik vernijden; ik heb de lillende Karren opgepikt, we hebben een paar dingen tegen elkaar gezegd en heb haar terug (LIEVENTJ) afgezet. Meer is er niet gebeurd, meer weet ik ook niet, zelfs haar kleding herinner ik me totaal niet meer.

Ten slotte nog dit: ik ben tussen 18 en 25 jaar, heb blond tot lichtbruin haar en heb een normale lichaamsbouw, zowatig ben ik dezelfde als die "zogenoemde" kroongetuige op de begravens (waar ik dus niet ben geweest). Dit is toch (zeker voor mij) onbeduidende informatie, zowel de beschrijving van het citaat "kroongetuige" in Uw artikel en de informatie die het parket als U verstrekken vind ik onbeduidende en/of achterhaald.

Indien U of het parket toch nog vragen zou hebben, dan is de veiligste weg interactie via Uw blad. Op deze manier wil ik gerust meewerken.

Met oprecht groeten.

Copy van deze brief naar BLIK en de familie De Cuyper.

■ Om de speurders de kans te geven in te spelen op deze informatie, publiceerde Blik de brief nog op

Betroft : Katrien De Cuyper

BLIK 335 heb ik inderhaad gemist, evenals de nieuws via de dagbladen. Dat ik reageerde met mijn tweede brief tijdens de "voordagen" Allerheiligen en Allerzielen is omdat Uw artikel in BLIK 348 verscheen, net vóór die feestdagen en ik was zo snel mogelijk reageren. Langs deze weg mijn verontschuldiging aan de ouders voor het ongehoort.

Helpen Katrien over dat teleloofje verteld (van Les Bouviers naar huis), ik hoor het haar nu in mijn gedachten nog altijd vertellen, lijk ik bij mij met volle overtuiging. Of het nu waar is of niet, dat is mijn zaak niet. Dat we weinig tegen elkaar gezegd hebben ligt aan het feit dat mijn CD-speler (hard) opstond (en ik weet zelf nog welke CD, waarschijnlijk voor haar de laatste muziek die ze heeft gehoord) en ze intussendoor een opmerking maakte dat ik een slechte smaak had.

Omdat ik meer gegevens zou kunnen verstrekken aan het gerecht zal ik alles eerst zelf ter plaatse gaan bekijken in de IJzerlaan tot aan de oprit A'pen-Breda zodat ik eventueel de juiste plaats kan bepalen waar ik Katrien heb opgetuimd en afgezet.

Of ik mij bij het gerecht zal aangeven, dat moet ik eerst nog overwegen. In ieder geval zal ik eerst contact opnemen met haar ouders zodat zij eerst de kans krijgen persoonlijke vragen over Katrien te stellen.

Of het gerecht mij met de "grootste mogelijke discretie" (zails stond in BLIK) zal onderzagen valt moeilijk te geloven gezien Uw artikel over Lucie De Brutselaer....

De drie adressen die U hebt afgedrukt, toch bedankt, maar ik had ze al.

Op 1 november ben ik in de voormiddag het graf van Katrien gaan bezoeken, er lag nog steeds geen zerk op...

Met oprechte groeten.